

Тетяна ДУГАЄВА, мистецтвознавець

Народне образотворче релігійне мистецтво Буковини – визначне явище вітчизняної культури. Особливо надзвичайну цінність сьогодні складають неповторні і дуже поширені на теренах краю хатні ікони, які об'єднують своєрідна система стильових ознак: декоративність і площинність зображень, спрощеність композицій, де активну організуючу роль відведено контурній лінії. Унікальна колекція буковинських хатніх образів ХІХ – початку ХХ століття у Чернівецькому художньому музеї дає можливість дослідити своєрідні стилістичні відмінності та окреслити іконографічну й образну систему цієї групи творів буковинського

БУКОВИНСЬКА ХАТНЯ ІКОНА –

НЕМИНУЩЕ ДИВО

переконливо свідчать про рідкісне обдаровання анонімного місцевого автора. Із ХІХ ст. на Буковині поширюється народне малювання на склі. Ікони на склі характеризуються загальним святково-мажорним звучанням, яскравим колоритом, площинністю зображень і розкішною декоративністю. Час не зберіг імена народних малярів, більшість образів не підписана. Атрибуція творів народного ікономалярства ускладнена також тим, що місце їх

виявлення не відповідає місцю її створення. Відомо лише, що народні ікони, які масово продавали по селах на ярмарках, а в Чернівцях – на "Крайовому базарі", виконували у Сторожинці, Заставні Чернівцях (Роша) та Богородчанях сусідньої Івано-Франківської області: Певно, що іконописці з народу, створюючи свої роботи, дбали не про суєтне і власну славу, а про вище – духовність на цьому світі залишаючи нам, прийдешнім, істинні зразки релігійного мистецтва.

народного малярства. Яскравим проявом оригінального втілення описово-розповідних тенденцій є композиції ікон із Садгори "Христос і самаритянка", "Розп'яття з протистоячими", "Св. Великомучениця зі св. Юрієм Змієборцем та Іоаном Хрестителем" (ХІХ ст.) (на фото). Ці храмові ікони вражають лаконічною монументальністю укрупнених постатей святих, поданих в узагальнених формах та мажорною гамою відкритих кольорів. Дошки обрамлені масивними декорованими рамами. Прекрасні зразки народного примітиву – ікони з апостольського ряду і образ "Богоматір Покрова" (поч. ХХ ст.), виконані на полотні, які походять із гірського хутора поблизу Усть-Путилі. Велична урочистість постатей, шляхетно злагоджена кольорова гама, промовиста контурна обводка, гранична узагальненість і площинність форм

гал. «Маларство буковинське»
 2.31/0451
 30 липня 1999р.